

1894-04-20

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 3 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10781>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΤΑΞΗ ΓΡΑ

Εστία εν Κύπρω Σελίνα... 8.

Εν τῷ ἐξωτερικῷ... 11.

Πᾶσα αἰτία δὲν νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και ἐκδότης ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

Ν. 10. Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γλώσσας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1894 ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΤΟΥ Κ. Α. ΔΙΑΣΙΩΗ.

Μετὰ προσυχῆς ἀνέγνωμεν τὰ περὶ τοῦ ἀνω νόμου παρά διαφόρων γραφέντα ἐν τετῷ «Εὐαγόρα» καὶ «Ἀληθεία» παραλείπων δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς τῶν ἀνω ἐφημερίδων πολλὰς ὕβρεις, θέλω ἐξετάσει καθαρώς τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ἢ εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τῆ προτάσει αἵρετοῦ μέλους τοῦ κ. Α. Διασιώη προσθήκη, διότι περὶ τῆς προσθήκης ταύτης ἰδίως πρόκειται, εἶνε συνεπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου τούτου, κατὰ πόσον ἢ διάταξις αὕτη περιορίζει ἢ ὄχι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ προσώπου καὶ κατὰ πόσον ὠφελεῖ ἢ βλάπτει τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἱστορικῶς τὸ ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς: τῷ 1879 ἐξεδόθη ἐπιταγή τις διὰ τῆς ὁποίας ὠρίσθη ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ συλλαμβάνη, φρονεῖν ἢ ἐκθέτη πρὸς πώλησιν κυνήγιον ἀνευ πρὸς τοῦτο ἀδείας καὶ ὅτι ἀπαγορεύεται τὸ κυνήγιον τῶν ἀγρινῶν, λαγῶν, περδικῶν καὶ φραγκολινῶν ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου. Ἐτέρα δὲ ἐπιταγή τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὠρίσεν ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ φέρη τουφέκι ἀνευ τοιαύτης ὡς ἀνω ἀδείας.

Τῷ 1883 ἐπέξετάθη ἀπαγορεύσεις ἐπὶ ὄλων τῶν ἀγρίων πτηνῶν ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου μέχρι 1ης Αὐγούστου καὶ τοῦτο πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος. Τῷ 1881 ἐξηρήθησαν ἀπὸ τῆς διατάξεως ταύτης ἀμπεκάτσαι, μπεκατσόνια, ἀγριοπάπια, σαρσέλια καὶ τρυγώνια, ἐπειδὴ τὰ πτηνὰ ταῦτα κατὰ τὴν γνώμην τῶν τότε νομοθετῶν δὲν τρώγουν ἀκρίδας.

Ἐπέτος ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου νατῆργει τὴν διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1884 ἐξαιρέσιν. Οὕτως ἔχοντος τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεὶς ἢ ὀλίγιστοι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι κυνηγῶν παρεπονθήθησαν κατ' αὐτοῦ, διότι ἐγνώριζον ὅτι αἱ ἐν ταῖς χωρίοις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι κυνηγῶν πτηνὰ ἐκ τῶν μὴ ἀπηγορευμένων, ἐξηκολούθουν πράγματι νὰ φρο-

νέουν καὶ τὰ ἀπηγορευμένα καθ' ὅλον τὸ ἔτος πρὸς μεγίστην βλάβην τοῦ κυνηγίου. Οὕτω δὲ ἔχον οὐδένα ἄλλον ἀφῶρα ἢ τοὺς κυνηγούς. Ο κ. Διασιώης ὁμοῦ δὲν ἠρέσθηεις τοῦτο, ἀλλὰ προὔτεινε τὴν προσθήκη, ὅτι «κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ εἶνε ἀπηγορευμένον τὸ κυνήγιον, ἄρδὲ ἀδείαι κυνηγίου νὰ μὴ δίδονται εἰς οὐδένα, ἀνευ δὲ τοιαύτης ἀδείας, ὡς ἀνω εἶπον, οὐδεὶς δικαιούται νὰ φέρη τουφέκι ἐντεῦθεν εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἐνδιαφερομένων, διότι δὲν πρόκειται πλέον περὶ κυνηγίου καὶ κυνηγῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς στερήσεως τοῦ δικαιώματος νὰ φέρη τουφέκι οἰσοδήποτε ὑπὸ οἰσοδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν εὐρεθῇ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐξαιρέσεως. Εἶνε τοῦτο συνεπὲς πρὸς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τοῦ νόμου; Οὐδεὶς, νομίζω, εὐφρονῶν καὶ κηδόμενος τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ τῶν κατοίκων δύναται ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς νομίζω δὲ ὅπως περιττὸν ν' ἀπασχολῆτῶ τοὺς ἀναγνώστας, ἀραδιάζων τοὺς λόγους, διατὶ καὶ κατὰ πόσον εἶνε ἀσυνεπῆς ἢ διάταξις αὕτη. Εἶνε αὐταπόδεικτον. Ἐλέχθη ὑπὸ τῶν ὑποστηρίζοντων τὸ ὄρθον τῆς διατάξεως ταύτης ὅτι εἶνε πρὸς τοὺς ἄλλοις καλοῖς καὶ μέτρον προληπτικὸν τῆς ἐκτελέσεως ἐγκλημάτων. Διατὶ; δὲν τὸ λέγουσιν: «Ὁ ἀπροσίτων, νὰ κλέψῃ π. γ. ἢ ἄλλο τι ἐγκλημα νὰ διαπράξῃ κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπικρίμαται πολὺ μεγαλειτέρα ποινὴ δὲν θὰ λάβῃ βεβαίως ὑπ' ὄψιν ὅτι πιθανὸν νὰ συλληφθῇ ὀπλοφορῶν καὶ τιμωρηθῇ διὰ μικρᾶς ποινῆς.

Τούναντίον ἡ διάταξις αὕτη κατ' ἐμὲ σαλεύει σπουδαίως τὰς βίβεις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ καθιστᾷ ἐνκόλωτατον τὸ ἔργον τῶν κακοποιῶν δυναμένων ἀφῶως νὰ ἐκτελῶσι τὰς κακὰς τῶν πράξεις ἀνευ φόβου τινὸς ἐκ μέρους τῶν ἀδικουμένων ἀόπλων ὄντων. Ἴσως θὰ μοι εἴπη τις ὅτι εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δικαιούται πᾶς τις νὰ ἔχη τὸ τουφέκι του, ναί, ἀλλὰ οἱ βοσκοὶ κατὰ τὸ ἐξάμηνον τοῦτο ἀκριβῶς αὐτεῖς εἰσπῆτιζα, οὕτε εἰς μάνδρας διανυκτερεύουσιν, ἀλλὰ εἰς ἀνοικτοὺς ἀγρούς, ἐνθα βεβαίως δὲν δικαιούται νὰ ἔχωσι τὸ

τουφέκι τῶν πλείστοι γεωργοὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἐξάμηνον τοῦτο διανυκτερεύουσιν εἰς ἀνοικτοὺς ἀγρούς φυλάσσοντες τὴν περιουσίαν τῶν. Εἶνε τοῦτο πρόληψις τῶν ἐγκλημάτων ἢ πρόκλησις εἰς ἐκτίλεσιν τούτων; Τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ αἵρετοῦ μέλους ἀφαιρεῖται ἀπὸ πλείστων ἀνθρώπων, εἶνε ἐν ἐκ τῶν φυσικωτέρων καὶ ἀναποσπᾶστων ἀπὸ παντὸς προσώπου δικαιωμάτων, καὶ μόνον τύραννοι, φόβουμένοι καὶ ἐκ τῆς σκιάς τῶν ἐνεκα τῶν πολλῶν τῶν πρὸς τὸν λαὸν ἀμαρτιῶν, προβαίνουσιν εἰς τοιαύτας ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου πιέσεις.

Καταλήγων ἐπιτροπῶ πληρέστατα τοῦ τόπου ἐκείνου, οἵτινες πίστη δυνάμει κατεπολέμησαν τὴν διάταξιν ταύτην καὶ συμφωνῶν ἐντελῶς με τοὺς χαρακτηρίσαντας ταύτην ὡς μέτρον ἀροπλισμοῦ ἢ κάλλιον μέτρον περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου καὶ στερήσεως τῶν μέσων τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν κακοποιῶν.

ΣΟΛΩΝ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(ΔΙΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.)

Κατόπιν ἐστῆς γράφονται ὅσα γράφονται διὰ τετελεσμένα, δυστυχῶς, γεγονότα ὅσον ἀφῶρὰ τὰ γνωστὰ νομοσχέδια. Οὐχ ἦτιον ἐκ τῶν γραφέντων ὑπὲρ καὶ κατὰ μετὰ χαρᾶς ἰδιαίτης δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ συμπέρασμα, ὅπερ τιμᾶ καὶ τοὺς γράφοντας καὶ τὸν τύπον καὶ τὴν πατριδα ἡμῶν ἐν γένει. Οἱ μὲν ταχθέντες ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐτάχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι δὲν τὸ ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀροπλισμὸν, οἱ δὲ ταχθέντες κατ' αὐτοῦ ἐπράξαν τοῦτο, διότι τὸ νομοσχέδιον ἐγεωρήθη ἐπιδιώκον τὸν ἀροπλισμὸν τῶν κατοίκων. Καὶ τῶν πρώτων ἢ δικαιολογία καὶ τῶν δευτέρων ἢ πεισμονὴ ἀποδεικνύει κρατοῦσαν ἀρχὴν, θεωρουμένην παρά πάντων ἀπαράβατον, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀροπλισμὸς τῶν κατοίκων ὡς μέτρον τε-

νον πρὸς περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων ἐν τῷ τόπῳ εἶνε μέτρον αὐτόχρημα γελοῖον. Ἀληθῶς, οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῷ τόπῳ σοβαρῶς νομίζων, ὅτι τοιοῦτο μέτρον θὰ ἐπιφέρῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Τρανοτάτη τούτου ἀπόδειξις εἶνε ἡ παραγθεῖσα ἐνταῦθα συγκίησις ἅμα ὡς ἦλθεν ἢ εἰδῆσις, ὅτι ὁ ἀροπλισμὸς ἐπετεύχθη. Ἐπρόκειτο νὰ διοργανωθῶσι συλλαλητήρια, διαδηλώσεις καὶ ψηφίσματα, ὅτε αἱ ταχυδρομικαὶ λεπτομέρειαι τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου διήρσαν τοὺς κατοίκους εἰς δύο στρατόπεδα περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ νομοσχεδίου καὶ πεισματωδεὶς συζητήσεις διεξήχθησαν εἰς τὰ διάφορα κέντρα ἂν καὶ δὲ εἶμαι ἐκ τῶν μετ' ἀδιστακτοῦ πεποιθήσεως παραδεχόμενων, ὅτι οὐκ ἐπικρατεῖται ἡ περὶ καθαροῦ ἐξαμήνου ἀροπλισμοῦ, νομίζω ἐν τούτοις ὅτι πᾶσα συζήτησις θὰ ἦτο κατόπιν ἐστῆς. Ὁ ἐπισκοπῶν τὰ πράγματα χαιρεῖ βλέπων ἐν ἀπάσῃ τῇ ποικίλῃ περὶ τοῦ πράγματος συζητήσεσι κατισχύουσαν ἐρρωμένως τὴν γνώμην, ὅτι ὁ ἀροπλισμὸς, ὡς μέτρον πρὸς περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων, εἶνε σαθρὸν ἐπιπόνημα στιγμιαίων ἐξάψεων, δύναται τις δὲ νὰ εἴπῃ μετ' ἀδιστακτοῦ πεποιθήσεως, ὅτι οἰονδήποτε τυχὸν ἤθελε κατανοήσῃ ὁ λαὸς κλίνοντα ἐπὶ παρυσιασθησομένου ζητήματος ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἰδέας, εἰς τοῦτον δὲν θέλει τὸ παράπαν διστάσῃ δημοσίᾳ καὶ ὁμοφώνως ν' ἀπονεύμῃ τίτλο, ὅν τὰ ἐξαφθέντα πάθη ἀπένειμαν εἰς χρῆστους πατριώτας. Εἶνε συμπέρασμα πολῦτιμον καὶ εὐχάριστον ὑπὸ πᾶσαν ἐπιψιν.

Ἐτερον συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἐν τῇ συζητήσεσι δὲν κρατεῖ δυστυχῶς τὸ μέτρον, καὶ πάθη ἀχαλίνωτα θέτουσι φραγμούς δυσπερβλήτους εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν ἐπὶ τὰ πρόσω πρῆσις. Ἐν τῇ συζητήσεσι κρατοῦσι τὰ ἄκρα, τοιαύτη δὲ κατάστασις ἐπιφέρει ἐρίδας καὶ δυσαρίστους διαπληκτισμούς. Ὁ ὅσον εὐχάριστον εἶνε τὸ πρῶτον, τόσον δυσαρίστον τὸ δεύτερον. Ἐν δὲ τῇ ἀμοιβαίᾳ ταύτῃ διαμάχῃ συμπεριελήθη πρόσωπον, πρὸς ὃ ὀφείλει πᾶς τις νὰ τρέψῃ σεβασμὸν καὶ τιμὴν. Καθ' ἕνα ὁ εὐθαρσῆς καὶ σεβαστὸς πατριώτης

